

Zitting 1974-1975

13 239 (R 969)

Overeenkomst inzake de aanduiding van geslachtsnamen en voornamen in de registers van de burgerlijke stand; Bern, 13 september 1973 (Trb. 1974, 31)

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 7 januari 1975. De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigd Minister van Suriname onderscheidenlijk de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 6 februari 1975.

Brief van de Minister van Buitenlandse Zaken

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 17 december 1974

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, als ook naar het eerste lid van artikel 24 van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer u hierbij de tekst en de vertaling in het Nederlands over te leggen van de op 13 september 1973 te Bern tot stand gekomen Overeenkomst inzake de aanduiding van geslachtsnamen en voornamen in de registers van de burgerlijke stand (Trb. 1974, 31)¹.

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht hogergenoemde stukken op 7 januari 1975 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
M. van der Stoep

¹ Nedergelegd op de bibliotheek, ter inzage van de leden

Overeenkomst inzake de aanduiding van geslachtsnamen en voornamen in de registers van de burgerlijke stand

Toelichtende nota

De onderhavige overeenkomst, die haar ontstaan dankt aan een initiatief van de Internationale Commissie van de Burgerlijke Stand, strekt er toe te bevorderen dat de geslachtsnamen en voornamen van natuurlijke personen in de verdragsstaten op dezelfde wijze in de registers van de burgerlijke stand worden vermeld. Dit is van belang omdat de geslachtsnaam en voornamen van een persoon voor hem het belangrijkste middel zijn om zich te identificeren. Zijn naam moet overal waar hij zich bevindt dezelfde zijn en dit moet uit de registers van de burgerlijke stand blijken.

De overeenkomst is van technische aard. Zij bevat uitsluitend voorschriften betreffende de wijze waarop geslachtsnamen en voornamen in akten van de burgerlijke stand vermeld moeten worden en houdt zich met name niet bezig met de vraag welke geslachtsnaam een persoon rechtens draagt.

Hoofdbeginsel van de overeenkomst is, dat de autoriteit, die een akte van de burgerlijke stand opmaakt, de geslachtsnaam en voornamen van een persoon zonder wijziging of vertaling uit de overgelegde akten en documenten overneemt.

De overeenkomst bepaalt aan welke bewijsstukken geloof moet worden gehecht, indien de schrijfwijze van de naam in de overgelegde stukken verschilt. Tevens wordt geregeld hoe een persoon die geen geslachtsnaam en/of voornamen heeft, in de akten van de burgerlijke stand moet worden aangeduid.

De overeenkomst bindt iedere autoriteit, die met het opmaken van akten van de burgerlijke stand is belast, in de eerste plaats de ambtenaren van de burgerlijke stand, maar ook diplomatieke en consulaire ambtenaren en gezagvoerders van zeeschepen en luchtvaartuigen.

De overeenkomst behoeft geen uitvoeringsregeling aangezien zij zonder meer door de genoemde autoriteiten kan worden toegepast. Voor een toelichting van de artikelen zij verwezen naar de vertaling van de toelichting welke door de Commission Internationale de l'Etat Civil is vastgesteld.

Artikel 9 van de overeenkomst maakt het mogelijk, de gelding van de overeenkomst uit te breiden tot Suriname en de Nederlandse Antillen. Aangezien beide landen dergelijke medegelding wensen, zal een kennisgeving als in dit artikel bedoeld worden gedaan bij de inwerkingstelling voor Nederland. De goedkeuring van de overeenkomst wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

De Staatssecretaris van Justitie,
J.F. Glastra van Loon

De Minister van Buitenlandse Zaken,
M. van der Stoep

Overeenkomst inzake de aanduiding van geslachtsnamen en voornamen in de registers van de burgerlijke stand

Toelichting

Algemene opmerkingen

Het doel van de overeenkomst is in alle overeenkomstsluitende Staten de eenvormige aanduiding van de geslachtsnamen en voornamen van natuurlijke personen in de registers van de burgerlijke stand te verzekeren.

De noodzaak van deze eenvormigheid behoeft nauwelijks te worden onderstreept. Het feit dat de geslachtsnamen en de voornamen de voornaamste gegevens zijn om de identiteit van een persoon vast te stellen, brengt mee dat deze gegevens overal waar de betrokkene zich bevindt met elkaar in overeenstemming moeten zijn en dat deze eenvormigheid in alle hem betreffende akten van de burgerlijke stand haar neerslag moet vinden.

De overeenkomst is geheel van technische aard. Zij bepaalt slechts dat de geslachtsnaam en voornamen die in de akten van de burgerlijke stand moeten worden vermeld de exacte weergave moeten zijn van de geslachtsnaam en voornamen welke voorkomen in de akten of stukken die voor het opmaken van een nieuwe akte worden overgelegd. Deze weergave geschiedt, naar gelang het geval zich voordoet, door letterlijke overschrijving (artikel 2) of door omzetting van letter voor letter (transliteratie) (artikel 3).

Indien de spelling van een geslachtsnaam of van de voornamen van een persoon in de overgelegde stukken onderling verschilt, wordt de voorkeur gegeven aan de identiteitsbewijzen opgemaakt in de Staat waarvan de betrokkene onderdaan was op het tijdstip waarop de akte of het stuk werd opgemaakt (artikel 4). Indien de betrokkene geen geslachtsnaam noch voornaam heeft, wordt hij aangeduid met de roepnaam waaronder hij bekend staat (artikel 5). Indien eenzelfde persoon in twee of meer akten met verschillende geslachtsnamen of voornamen wordt aangeduid, nemen de bevoegde autoriteiten maatregelen ten einde de verschillen op te heffen (artikel 6).

De technische aard van de overeenkomst wordt duidelijk tot uiting gebracht in het eerste artikel dat uitdrukkelijk bepaalt dat de in elke Staat van kracht zijnde regels betreffende de vaststelling van geslachtsnamen en voornamen van toepassing blijven.

Anderzijds moet bij het opstellen van een akte van de burgerlijke stand niet uitsluitend rekening worden gehouden met hiervoor overgelegde akten en stukken, maar eveneens met later rechtsgeldig tot stand gekomen veranderingen van de geslachtsnamen en voornamen van de betrokkene.

Ten slotte dient, indien de overgelegde akten of stukken een kennelijke schrijffout bevatten, deze fout niet in de nieuw op te maken akte te worden overgenomen.

De overeenkomst laat dus de materiële rechtsregels en de conflictenregels betreffende de vaststelling van de geslachtsnamen en voornamen onaangetast. De toepassing van de overeenkomst vindt plaats op een later tijdstip dan dat, waarop de geslachtsnaam en de voornamen op grond van andere bepalingen zijn vastgesteld.

De overeenkomst heeft alleen betrekking op de aanduiding van de aldus vastgestelde geslachtsnaam en voornamen in de op te maken akten.

Behandeling van de artikelen

Terminologie

a. In bepaalde landen wordt onder 'akte' verstaan het origineel van een in een register ingeschreven akte van de burgerlijke stand. In andere landen

wordt dit origineel 'inschrijving' genoemd. In sommige landen wordt onder 'akte' verstaan het stuk dat door de ambtenaar van de burgerlijke stand wordt aangeduid met 'afschrift' of 'uittreksel'.

De termen gebruikt in de titel van de overeenkomst ('aanduiding in de registers') en in de verschillende artikelen ('akte opgemaakt in een register' - 'afschrift of uittreksel van een akte') zijn niet voor tweeeërlei uitleg vatbaar.

b De term 'autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat', gebruikt in de artikelen 2, 3, 5 en 6, toont aan dat deze bepalingen niet alleen bedoeld zijn voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeenten, maar voor elke autoriteit die de bevoegdheid heeft om een akte van de burgerlijke stand op te maken, met name op diplomatieke of consulaire posten, in het leger en aan boord van schepen of vliegtuigen.

Artikel 1

Dit artikel stelt de werkingssfeer van de overeenkomst vast. De overeenkomst is van toepassing op de aanduiding van geslachtsnamen en voornamen in de registers van de burgerlijke stand, niet alleen van onderdanen van de overeenkomstsluitende Staten, maar van elke persoon, ongeacht zijn nationaliteit, ten aanzien van wie in een van deze Staten een akte van de burgerlijke stand wordt opgemaakt.

Voor het overige is het doel van artikel 1, de toepassing van de in elke overeenkomstsluitende Staat van kracht zijnde regels die de vaststelling van geslachtsnamen en voornamen beheersen te waarborgen.

De term 'rechtsregels' gebruikt in de tweede alinea, omvat zowel de regels van intern recht als de regels van het internationaal privaatrecht.

Indien op grond van regels van het internationaal privaatrecht van een overeenkomstsluitende Staat het interne recht van deze Staat moet worden toegepast op de geslachtsnaam van een onderdaan van genoemde Staat, past de ambtenaar van de burgerlijke stand van die Staat dus evenals voorheen de bepalingen van zijn eigen interne recht toe. Wanneer hij bijvoorbeeld de huwelijksakte moet opmaken van een wettig kind van Belgische nationaliteit, dat in Spanje is geboren, dan duidt de ambtenaar van de burgerlijke stand in België de betrokkene uitsluitend aan met de geslachtsnaam van zijn vader, zelfs wanneer in zijn geboorte-akte als zijn familienaam de naam staat van zijn vader gevolgd door die van zijn moeder.

Uit het gebruik van de term 'rechtsregels' blijkt eveneens dat indien in een overeenkomstsluitende Staat de regels van het internationaal privaatrecht het interne recht van die Staat van toepassing doen zijn op de vaststelling van de geslachtsnaam van de onderdanen van die Staat, ditzelfde interne recht van toepassing is op de vaststelling van de geslachtsnaam van vluchtelingen en staatlozen wier personeel statuut door de wet van die Staat wordt beheerst.

Het derde lid van het eerste artikel ontheft de ambtenaar van de burgerlijke stand die een akte in zijn registers moet inschrijven niet van de plicht, rekening te houden met veranderingen in de geslachtsnamen en voornamen die sedert het opmaken van de overgelegde akten en stukken rechtsgeldig zijn tot stand gekomen.

De ambtenaar van de burgerlijke stand moet rekening houden met de regels van het internationaal privaatrecht van zijn Staat, om na te gaan of de verandering in de geslachtsnaam of de voornamen rechtsgeldig is tot stand gekomen.

Het vierde lid van het eerste artikel waarborgt het recht dat autoriteiten, die een akte van de burgerlijke stand moeten opmaken, kunnen hebben om

kennelijke schrijffouten die in de overgelegde akten of stukken zouden staan buiten beschouwing te laten.

Dit kan met name het geval zijn, wanneer de ambtenaar van de burgerlijke stand weet dat er een akte van de burgerlijke stand van eerdere datum bestaat die in zijn land of in het land waarvan de betrokkene vroeger onderdaan is geweest, is opgemaakt. Wanneer een in Nederland geboren Belgische vrouw in Frankrijk is gehuwd met een Fransman, wiens nationaliteit zij niet heeft verkregen, en in haar huwelijksakte haar naam fout is gespeld, dan kan de ambtenaar van de burgerlijke stand in België of in Nederland aan wie deze akte wordt overgelegd, bijvoorbeeld met het oog op het opmaken van de geboorte-akte van haar kind of van een nieuwe huwelijksakte, de fout vrij gemakkelijk ontdekken. In dat geval houdt hij geen rekening met de foutieve akte en vermeldt hij de naam van de betrokkene op de juiste wijze, daarbij in dit geval verwijzende naar haar afkomst.

Artikel 2

Dit artikel is van toepassing op het geval waarin met het oog op het opmaken van een akte van de burgerlijke stand, een andere akte of een ander stuk wordt overgelegd, waarin de geslachtsnaam en de voornamen in dezelfde lettertekens zijn geschreven als die van de taal waarin de akte moet worden opgemaakt.

Het artikel kiest, uit de verschillende methoden die er zijn om namen weer te geven, de letterlijke methode: alle letters waaruit de geslachtsnaam en de voornamen zijn samengesteld, worden zonder enige wijziging weergegeven. Deze methode is de enige die eenvormigheid garandeert, door te voorkomen dat bijvoorbeeld de letter 'u' wordt omgezet in 'ou' of in 'oe' en de letters 'cz' in 'ch' of 'tch'.

De bepaling betreffende de letterlijke weergave is eveneens van toepassing op de tekens die de juiste uitspraak van een letterteken aanduiden (diacritische tekens). Zo blijft de letter 'ü' 'ü' met trema; de letter 'ö' wordt als 'ö' overgenomen en wordt niet in 'oe' omgezet. De uitspraaktekens moeten worden weergegeven, zelfs als ze niet bestaan in de taal waarin de akte moet worden opgemaakt. Indien de akte wordt getypt, worden de uitspraaktekens zo nodig met de hand aangebracht.

Het eerste lid van het artikel bepaalt verder, dat de geslachtsnamen en voornamen zonder wijziging of vertaling worden weergegeven. Er zij evenwel aan herinnerd dat de betekenis van deze bepaling, die bijzonder belangrijk is voor wat betreft de verbindingswoordjes, de verbogen geslachtsnamen en de voornamen, wordt afgezwakt door de bepalingen vervat in de leden 2, 3 en 4 van artikel 1.

De geslachtsnamen en voornamen moeten worden overgeschreven uit de akten en stukken die met het oog op het opmaken van de nieuwe akte worden overgelegd. Dit doet niets af aan het recht van de ambtenaar van de burgerlijke stand om overlegging te eisen van andere akten of stukken die nodig zijn om hem in staat te stellen een akte in zijn registers in te schrijven; in dit geval kan hij zich tot zijn collega of tot iedere andere bevoegde autoriteit richten ten einde een afschrift of een uittreksel te verkrijgen van de akte die hij moet kunnen raadplegen.

De akten en stukken die hij op deze wijze verkrijgt, moeten uiteraard, evenals de door de betrokkenen overgelegde stukken, als 'overgelegde stukken' worden beschouwd.

Artikel 3

Dit artikel is van toepassing op het geval waarin, met het oog op het opmaken van een akte van de burgerlijke stand, een andere akte of een ander stuk wordt overgelegd waarin de geslachtsnaam en de voornamen in andere lettertekens zijn geschreven dan die van de taal waarin de akte moet worden opgemaakt.

Het artikel kiest uit de verschillende methoden van omzetting de translitteratie-methode: elk letterteken wordt, zo nodig met zijn diacritische tekens, weergegeven door zijn equivalent in de andere taal.

Ook hier is elke vertaling verboden.

Het tweede lid van het artikel bepaalt dat indien er door de Internationale Organisatie voor Normalisatie (ISO)¹ aanbevolen normen bestaan, deze normen moeten worden gehanteerd.

Dit systeem waarborgt eenvormigheid en voorkomt gebrek aan overeenstemming als gevolg van verschillende interpretaties van de vertalers.

De door de ISO aanbevolen normen zijn op het ogenblik de volgende:

1. ISO/R.9 *Système international pour la translittération des caractères cyrilliques*. 1ère édition octobre 1955.
2. ISO/R.223 *Système international pour la translittération des caractères arabes*. 1ère édition déc. 1961.
3. ISO/R.259 *Translittération de l'hébreu*. 1ère édition mai 1962.
4. ISO/R.843 *Système international pour la translittération des caractères grecs en caractères latins*. 1ère édition (corrigée) octobre 1968.

Het spreek vanzelf dat wanneer een norm wordt gewijzigd, de op het tijdstip van inschrijving van de akte in de registers door de ISO aanbevolen norm moet worden toegepast. De eventuele wijzigingen van de normen kunnen in het door de ISO jaarlijks gepubliceerde bulletin worden gevonden. De akten, die vóór de wijziging van de norm zijn ingeschreven behoeven uiteraard niet te worden verbeterd.

Het is de taak van de overeenkomstsluitende Staten, maatregelen te nemen om de verspreiding en de toepassing der ISO-normen te verzekeren.

Wanneer er geen door de ISO aanbevolen normen bestaan, moet de omzetting niettemin zo zuiver mogelijk geschieden.

Zo bestaan er op het ogenblik geen normen voor de translitteratie van Latijnse in Griekse lettertekens. Toch schijnt het in een groot aantal gevallen mogelijk te zijn om deze translitteratiemethoden te verwezenlijken, met name met behulp van de heromzettingsvoorschriften die in de ISO-norm 843 zijn opgenomen ('*Système international pour la translittération des caractères grecs en caractères latins*').

Het is daarentegen zeer waarschijnlijk dat het geheel ontbreken van normen het onmogelijk maakt om Cyrillische, Arabische of Hebreeuwse lettertekens door translitteratie weer te geven in Griekse lettertekens, of Chinese lettertekens in Griekse of Latijnse. In die gevallen kan een andere wijze van weergave zoals fonetische omzetting, worden toegepast. Zelfs dan blijft vertaling evenwel verboden.

---

¹ Adres: International Organization for Standardisation
1, Rue de Varembe
1211 Genève 20/Zwitserland

De geslachtsnaam en de voornamen moeten, uitgaande van de akten en stukken die met het oog op het opmaken van de nieuwe akte worden overgelegd, door translitteratie worden weergegeven.

Hetgeen hierboven is uiteengezet bij artikel 2 ten aanzien van het recht van de ambtenaar van de burgerlijke stand om overlegging van bepaalde akten of stukken te eisen of deze op te vragen bij de autoriteiten die deze bescheiden onder zich hebben, geldt ook voor de toepassing van artikel 3.

Indien men, in een overeenkomstsluitende Staat, meer dan één schrift kent (Latijns en Gotisch schrift van de Duitse taal bijvoorbeeld) verhindert de overeenkomst de ambtenaar van de burgerlijke stand niet om volgens de in zijn land geldende regels tussen deze schriften te kiezen.

Het kan voorkomen, met name ingeval een geboorte- of overlijdensakte moet worden opgemaakt, hetgeen noodzakelijker wijze binnen een kort tijdsbestek moet geschieden, dat geen enkele akte of geen enkel stuk kan worden overgelegd. Indien dit punt niet wettelijk is geregeld, kan de ambtenaar van de burgerlijke stand volstaan met de verklaring van de aangever en hem uitnodigen zijn verklaring betreffende de geslachtsnaam en de voornamen op schrift te stellen. Deze schriftelijke verklaring maakt de weergave van de geslachtsnaam en de voornamen mogelijk hetzij door middel van translitteratie (artikel 3) hetzij letterlijk (artikel 2).

Deze procedure van een schriftelijke verklaring zal overigens dikwijls de enige mogelijkheid zijn voor wat betreft de opneming van de aan een kind gegeven voornamen in zijn geboorteakte.

Artikel 4

Dit artikel regelt het geval dat de spelling van de geslachtsnaam of van de voornamen van een persoon in de overgelegde stukken onderling afwijkt: in dat geval wordt rekening gehouden met de akten van de burgerlijke stand en de identiteitsbewijzen van de betrokken persoon welke zijn opgemaakt door een autoriteit van de Staat waarvan deze persoon onderdaan was ten tijde van het opmaken van deze akten of bewijzen.

Hier zij verwezen naar wat hierboven is gezegd aangaande het recht van de ambtenaar van de burgerlijke stand om van de verschijnende partijen overlegging van bepaalde akten of stukken te eisen, of bij de bevoegde autoriteiten deze bescheiden op te vragen.

Het tweede lid van artikel 4 bepaalt dat de in het eerste lid gebruikte term 'onderdaan', niet alleen van toepassing is op de onderdanen van een Staat maar ook op de staatlozen en de vluchtelingen wier personeel statuut door de wetten van genoemde Staat wordt beheerst.

Artikel 4 treft geen regeling voor het geval waarin een persoon met een dubbele nationaliteit stukken overlegt die zijn opgemaakt in beide Staten waarvan hij de nationaliteit bezit. In dit hypothetische geval moet de oplossing worden gezocht in de algemene regels betreffende dubbele nationaliteit. Het artikel regelt evenmin het geval waarin een persoon geen onderdaan was van de Staat waaruit het overgelegde document afkomstig is, noch het geval waarin een persoon achtereenvolgens de nationaliteit van verschillende Staten heeft gehad en stukken overlegt die in elk van deze Staten zijn opgemaakt op een tijdstip dat hij de nationaliteit van deze Staat bezat.

In die gevallen moet de ambtenaar van de burgerlijke stand zich naar zijn eigen wetgeving richten.

Artikel 5

Dit artikel treft een regeling voor het geval waarin een persoon geen geslachtsnaam heeft of waarin zijn geslachtsnaam niet bekend is: deze per-

soon wordt aangeduid met zijn voornamen; indien hij geen voornamen heeft of deze eveneens onbekend zijn, wordt hij aangeduid met de roepnaam waaronder hij bekend staat.

Het artikel bepaalt echter, dat het voorgaande slechts toepassing vindt voor zover er geen regels van intern recht bestaan die hiermee strijdig zijn. (Bij voorbeeld regels betreffende de toekenning van een geslachtsnaam of voornamen van vondelingen.)

Artikel 6

Dit artikel betreft het geval waarin verschillende geslachtsnamen of voornamen zijn toegekend aan eenzelfde persoon in akten van de burgerlijke stand, opgemaakt in verschillende overeenkomstsluitende Staten of zelfs in een van die Staten.

Deze situatie kan zich voordoen bij akten opgemaakt vóór de inwerkingtreding van de overeenkomst, maar ook na deze inwerkingtreding, met name wanneer sommige bepalingen van de overeenkomst niet juist zouden zijn toegepast.

Deze situatie zou eveneens kunnen voortvloeien uit de toepassing van de overeenkomst zelf. Zo kan bij voorbeeld de toepassing van artikel 4 en 5 tot uiteenlopende oplossingen leiden.

In al deze gevallen dient in elke overeenkomstsluitende Staat de bevoegde autoriteit de nodige maatregelen te nemen om deze verschillen op te heffen; deze autoriteiten kunnen te dien einde rechtstreeks met elkaar corresponderen.

In de praktijk stelt de ambtenaar van de burgerlijke stand, die op grond van de overeenkomst ertoe gekomen is om de geslachtsnamen of voornamen in de akte die hij opmaakt, niet weer te geven zoals deze in de hem overgelegde akten of het hem overgelegde stuk staan, de autoriteit van wie deze akte of dit stuk afkomstig is hiervan op de hoogte met vermelding van de reden van afwijking.

Deze mededeling kan worden gedaan door de ambtenaar van de burgerlijke stand zelf of door de autoriteit die boven hem staat of die hem controleert (het parket, de met het toezicht belaste autoriteit).

De autoriteit die de kennisgeving ontvangt, kan op deze wijze nagaan of de akte of het door hem opgemaakte stuk een fout bevat; indien zij tot de slotsom komt dat een in haar land opgemaakte akte van de burgerlijke stand inderdaad een fout bevat, dan kan zij maatregelen nemen om deze akte te laten verbeteren.

Indien zij daarentegen tot de slotsom komt dat de fout is gemaakt door de autoriteit zelf die haar de kennisgeving heeft gestuurd, dan stelt zij hem in kennis van haar zienswijze opdat genoemde autoriteit kan nagaan of zij verbetering zou moeten uitlokken. Deze briefwisseling zou eventueel aan het licht kunnen brengen dat de tegenstrijdige akten beide een fout bevatten en verbeterd moeten worden.

Artikel 6, waarvan de toepassing bijdraagt tot overeenstemming van de akten van de burgerlijke stand in de overeenkomstsluitende Staten, moet evenwel niet worden uitgelegd als een aan de autoriteiten van deze Staten opgelegde verplichting om de verbetering uit te lokken van alle fouten, hoe klein ook, die in de akten van de burgerlijke stand blijken te staan.

Deze autoriteiten blijven bevoegd om van geval tot geval te oordelen over het nut van een vordering tot verbetering. Het is geheel te begrijpen dat zij

hiervan afzien als de fout van weinig belang is; bij voorbeeld wanneer het om een kleine fout in de voornamen gaat of wanneer de akte niet van dien aard is dat er gevolgen uit voortvloeien voor de spelling van de geslachtsnamen van een persoon in een volgende akte: dit zou met name het geval kunnen zijn wanneer deze persoon in de akte slechts voorkomt als aangever of als getuige.

Het voornaamste doel van artikel 6 is, fouten in de akten aan het licht te brengen en verbetering van foute akten mogelijk te maken.

Dit is niet het geval bij afwijkingen die voortvloeien uit de toepassing van verschillende regels van internationaal privaatrecht.

Artikel 6 maakt in geen enkel opzicht inbreuk op de Overeenkomst inzake beslissingen tot verbetering van akten van de Burgerlijke Stand, getekend te Parijs op 10 september 1964, die met name ten doel heeft de autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat die een beslissing neemt tot verbetering van een fout in een op het grondgebied van die Staat opgemaakte akte van de burgerlijke stand, bevoegdheid te verlenen om bij deze beslissing dezelfde fout te verbeteren in een akte betreffende dezelfde persoon of zijn afstammelingen, welke akte nadien op het grondgebied van een andere overeenkomstsluitende Staat is opgemaakt.

Artikel 7-11

Deze artikelen bevatten de formele clausules die de bekrachtiging, de inwerkingtreding en de duur van de overeenkomst regelen.